

2. Člen 20 Šeste direktive 77/388, kakor je bila spremenjena z Direktivo 95/7, je treba razlagati tako, da zahteva, da se odbitke DDV za blago in storitve iz člena 17(5) navedene direktive popravi po tem, ko je v obdobju zadevnega popravka prišlo do sprejetja razdelitvenega ključa za ta davek, ki se uporabi za izračun teh odbitkov in ki se razlikuje od metode za določitev pravice do odbitnega deleža, določene v isti direktivi.
3. Splošni načeli prava Evropske unije, to je načeli pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalnemu predpisu, ki se uporabi in ki ne predpiše izrecno popravka vstopnega DDV v smislu člena 20 Šeste direktive, po spremembi razdelitvenega ključa za DDV, ki se uporabi za izračun nekaterih odbitkov, niti ne določa prehodne ureditve, čeprav vrhovno sodišče s strani davčnega zavezanca uporabljeno metodo razdelitve vstopnega DDV na podlagi razdelitvenega ključa, ki je bil uporabljen pred to spremembo, na splošno priznava kot ustrezno.

(¹) UL C 329, 22.9.2014.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 9. junija 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)/Administración del Estado, Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC)

(Zadeva C-470/14) (¹)

(Predhodno odločanje — Intelektualna in industrijska lastnina — Avtorska pravica in sorodne pravice — Direktiva 2001/29/ES — Člen 5(2)(b) — Pravica reproduciranja — Izjeme in omejitve — Zasebno razmnoževanje — Pravično nadomestilo — Financiranje iz splošnega državnega proračuna — Dopustnost — Pogoji)

(2016/C 296/10)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)

Toženi stranki: Administración del Estado, Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC)

Ob udeležbi: Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Entidad de Gestión, Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Izrek

Člen 5(2)(b) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da nasprotuje sistemu pravičnega nadomestila za zasebno razmnoževanje, ki se tako kot sistem iz postopka v glavni stvari financira iz splošnega državnega proračuna, tako da ni mogoče zagotoviti, da bi strošek tega pravičnega nadomestila bremenil uporabnike zasebnega razmnoževanja.

⁽¹⁾ UL C 7, 12.1.2015.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 8. junija 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Sabine Hünnebeck/Finanzamt Krefeld**

(Zadeva C-479/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Prosti pretok kapitala — Člena 63 PDEU in 65 PDEU — Davek na darila — Podaritev nepremičnine, ki je na nacionalnem ozemlju — Nacionalni predpisi, ki določajo večjo davčno olajšavo za rezidente kot za nerezidente — Obstoj izbirne ureditve, ki vsaki osebi s stalnim prebivališčem v državi članici Evropske unije omogoča uporabo višje olajšave)

(2016/C 296/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sabine Hünnebeck

Tožena stranka: Finanzamt Krefeld

Izrek

Člena 63 PDEU in 65 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, ki za darila med nerezidenti, če ni posebne zahteve obdarjenca, določa način izračuna davka z uporabo nižje olajšave. Ta člena vsekakor nasprotujeta tudi nacionalni zakonodaji, ki določa, da se, če obdarjenec to zahteva, davek izračuna z uporabo višje olajšave, ki se uporablja pri darilnih pogodbah, pri katerih je vsaj ena stranka rezident, pri čemer, če to možnost uporabi obdarjenec nerezident, to povzroči, da se pri izračunu davka, ki ga je treba plačati v zvezi s to darilno pogodbo, seštejejo vsa darila, ki jih je ta obdarjenec prejel od iste osebe v desetih letih pred in v desetih letih po tem darilu.

⁽¹⁾ UL C 34, 2.2.2015.